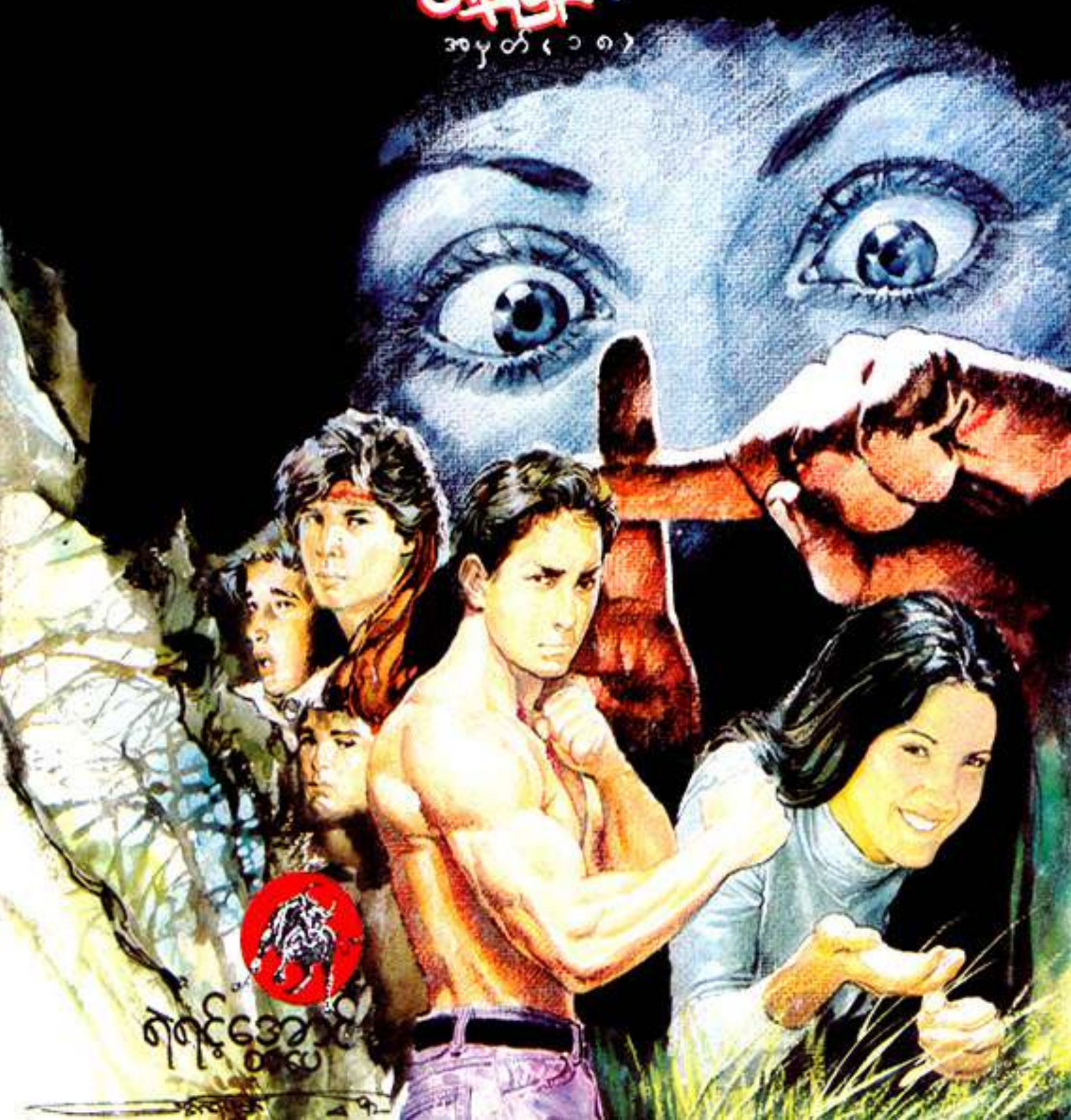

စိတ်ကူး

ပျံ့နှံ့
နိဒါန်း
မောတင်ပျော်

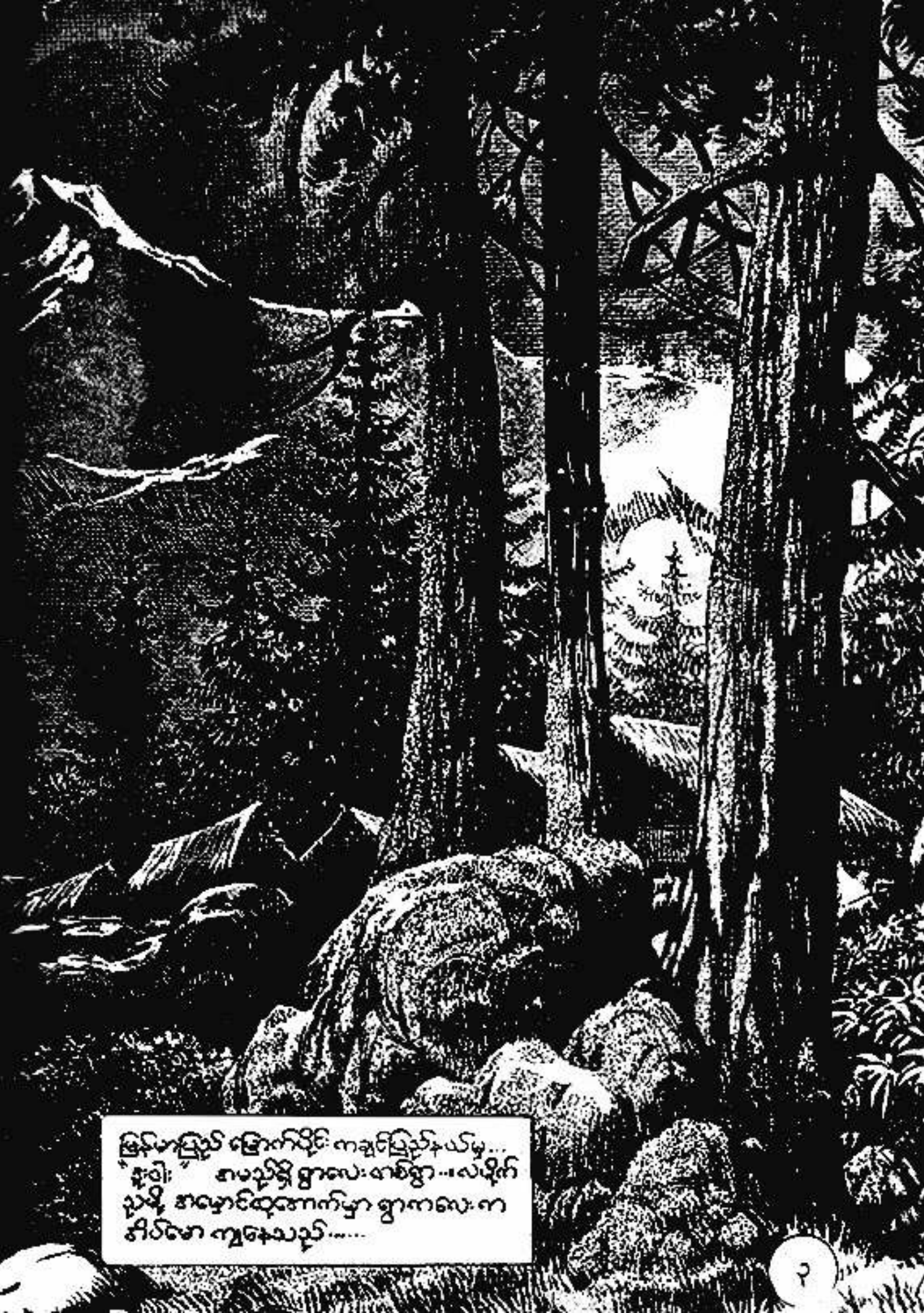
သိပ္ပံနိဒါန်း
ဝေဖန်

အမှတ် (၁၈)

ရဲရင့်အောင်
စာပေ

မြန်မာပြည်ခြောက်ပိုင်းကချင်ပြည်နယ်မှ...
“နွဲ့ဝါး” စာမည်ရှိ ဣာလေးရစ်ရွာ...လေပိုက်
ညှို့ အမှောင်ထုတောက်မှာ ဣာလေးက
တိတ်တော ကျစ်နသည့်.....

သို့လေမှင် သူ့ခေါင်ခေါင်တောက်မှာ လူတစ်ယောက်ကတော့
 ရွာနှင့်ဆန်ကျင်ဘက်ချောင်ဖို့လေးဆိုသို့ ဖိနှပ်ဆောင်လေ
 တစ်ခုကို လက်မှ ဆွဲကာ သွားနေ သည်.....

သူ၏လက်တစ်ဖက်တွင်လည်း ငါးထိုးသည့်
 မှိန်တစ်ခုကို ကိုင်ထားလျက်...ပတ်ဝန်းကျင်
 တစ်ခုလုံး ဖို့ဖွား ဖိုရုရုနီဖွား ဘက်သံမှတစ်ပါး
 ဖိုဖိုဆီဖိုလို့ နေသည်.....

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ နီးလာလေ သူ့ခြေလှမ်းတွေက
မိုးရဲ့ သွက်လာလေ ဖြစ်သလို့.....

အင်း... ငါ့... များများ
ရပါစေ... ဒါမှ ငါ့ နာကျင်
အတွက် အဖို့ အိ
ဖို့လေး ရမှာ....

အထွေထွေ သူ့ခြေလှမ်းတွေက
ကမ်းခြေရှိ ခြောက်ပင်တို့ကြား
တို့ဝင်လျက် ခြေလှမ်းကို သွက်
သွက် လှမ်းနေသလို့.....

မြက်ခွင်းတောကို ပြတ်ကျော်ပြီး
သုတ္တံတောင် ရွာဝင်း မိုးလှေ ဇာစ်
မကျွင်းဇာစ်မကျ သွယ်တန်းထား
သည့် လူကွဲ တံတားပေါ်ကို တွေ့
လိုက်သည်.....

ဟင်း-တော်ပါလေး
နဲ့ နို့သား..ဘယ်သူမှ
မလာလို့ နို့နို့ငါးရ
ဖို့ မကွယ်ဘူး..

၆

သုလ္လင်္ကသွားသည်..ရွာဝင်း
ကွဲတံတားပေါ်မှာ ဘယ်သူ
မှ မရှိ..ဒါတိုင်..သုတ္တံတောင်
လွှင့် ဇာစ်မကျက်နှစ်ယောက်
စုတော့ ငါးလာဖို့ တက်စမြဲ
ပင်....

သုရဲခြံလွမ်းတွေက ဓားရုတ်၊
သားရွာနှင့် ဓားကူးလေးလော်
တက်လွှမ်းလိုက်သည်... ခြံ
တော့ သွေးလက်ထဲမှာ မီးတောင်
အောင်ကို... ရေမြင်မြင်...

မိမိသေမျှမှီတောင်
နှိပ်လိုက်သည်....

ဒါမှလည်း ရေမြင်မှာ ကဲ့တော်နေသည်
ငါးဖျားကို သူမြင်ရမည်၊ ငါးဖျားကလည်း
ညဘက်ဆို ရေမြင်စာထက်ဆို တက်လာ
ပြီး ကဲ့တော်သွားလာတော်သည်....

ဟော...
ငါ...ငါတွေ...

ဖိုလောင်းတောက်မိတဲ့ ငါးချစ်ချစ်ပဲ
ကူးတော်သေသွယ်ကို ဖမ်းသွားတာ
ရတာ သူတွေမြင်လိုက်သလား...

လက်ထဲက ငြိမ်ကို သူ-ငါးချစ်
ဆိုသို့ ဘာမှမရှိဘဲ မတတ်နိုင်
လိုက်သလား.....

ဒါသက်တောင့်...သူ
ရဲ့ရဲ့ မရှေ့... ..

ဆိုတာက... မြန်မာ့စာသက်တော်
ကက ခပ်ဆရာလေ သွက်လို့ကသေ့

ဟိုက်!

အကော့အကြံ အလေအကျင့်အရ
သုသိလို့ကပြီ... ငါ့ခန္ဓာကိုယ်တွင်
သို့ မြန်မူားစိုက်ဝင်နေပြီ... မြန်မူား
သို့ ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်သည့်....
မြန်မူားတွင် ငါ့တစ်ကောင် လူ
လွန်ကလာပါလား သည်.....

၉

ဝမ်းသာလှောင်ရွာ မြန်မူးမူငါး
ကို ဖြုတ်ကာ ပလိုင်ထဲသို့သွေ့ထည့်
လိုက်သည်.....

ပြီးတော့.. သူ့လက်ထဲမှ
မြန်ကိုရေထဲသို့ချိန်ပွယ်
ကာ ပစ်လွှတ်လိုက်ပြန်
သည်.....

အဟိ..

တနိုးတနိုး မတ်မတ်ပင်ထဲပြန်
သွေ့ပါး နောက် တစ်ကောင်.....

ရေထဲမှ ငါးတွေ ဓာတ်ကောင်ပြီး
ဓာတ်ကောင် သူ့ပလိုင်ထဲရောက်
ကုန်သွားသည်.....

သူလည်း ဓာတ်ပြီး ပြီးမှ
ရွာထဲမှ လူတွေ... ဓာတ်
ကုန်သွားသည် ရောက်လာသည်..

ဒီရေထဲက ကြွေ
ငါးတွေ ပျောက်သွား
သဖြင့် သူတို့
စောင့်နေလိုက်
သည်... ထိုစဉ်မှာ
ပင်.....

မပျော်မပျော်သကဲ့သို့
တစ်ခုတည်းမှာက
ဆက်သွားနေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။
မပျော်မပျော်ဘဲ
သကဲ့သို့ကတည်း
ကြီးနေသဖြင့် သူ
တွေဝေသွားသည်။
သို့လေမဟုတ်...

ဟာ...ငါ...ငါ...
အကြီးကြီးပဲ...

သူ့ရင်တွေတလွှာလွှာခွန်လာသည်
ဒီလောက်ကြီးသည်ငါးမျိုးသူတစ်ပါးမှ
မတွေ့ဘူးတာ အမှန်...

လျှပ်တစ်ပြက်...သူလက်ထဲမှခိုင်း
ဖြင့်ရေထဲမှမည်းမည်းသဏ္ဌန်
ဆီထိုးလိုက်၏။

ဆက်ကနဲ မှိုက်ကို ဆွဲတင်လိုက်၏။

ဟင်
သွားပြီ

သူမီးအုပ်ဆောင်းအလင်းအောက်မှ
ရေပြင်ကိုစူးစိုက်ငြာညှန်နေသည်။ငါး
ငြိုးလွတ်သွားမှာကိုလည်းသူ နှမြော
တသဖြစ်နေမိသည်။

ဟော့...
ဒီကပ်ဒါတွေရင်
တော့လာ...

စိတ်ထဲမှပြုံးပြီးဝါးရင်း
မှိုင်းကိုအသင့်ပြင်ထား
ရင်းနေရမှာတုတ်တုတ်
မျှမလုပ်..

သူ...တစ်နေရာတည်းသို့သာ
အာရုံစူးစိုက်ပြီးပတ်ပန်းကျင်
ကို မေ့လျော့ထားလိုက်သည်။

ဘယ်တော့မှ
သွားပါလိမ့်

ထိုစဉ်.....

သူ့ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှာ ရုတ်တရက်
တောစက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရသတဲ့..

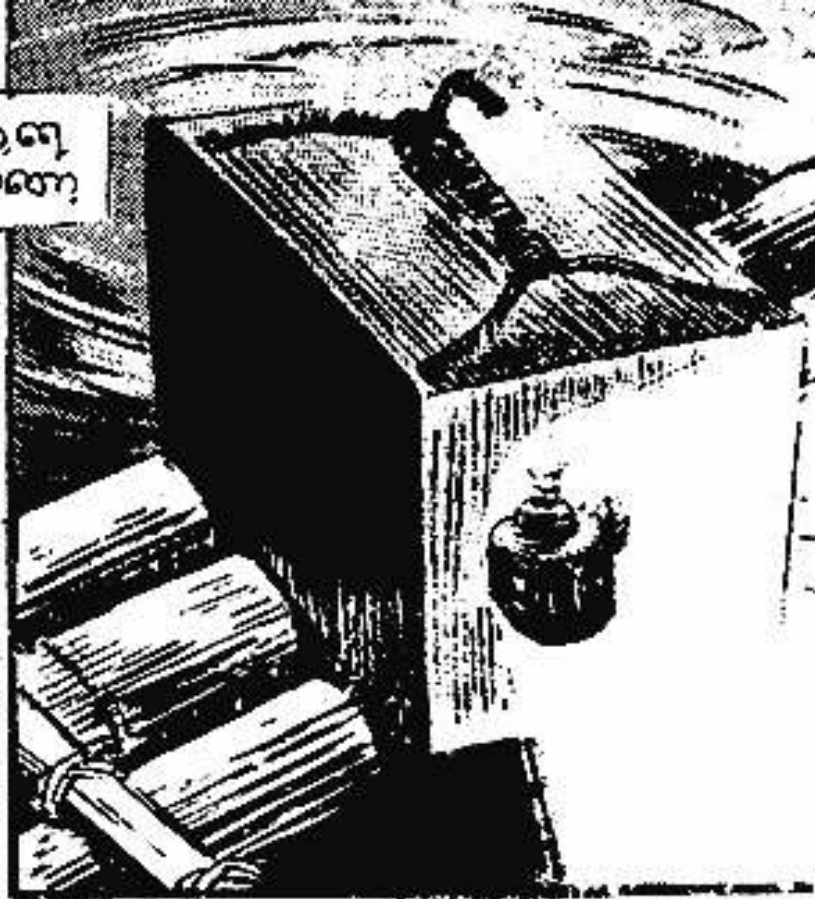
ကဲဒီ
ဟဲ့...

သူဟန်ကုန်ချက်က အရ
ကဲသို့ကျသွားလေ၏...

ကျဆုံးမှာ မုန်တိုင်း ဆန်ခတ်ဖြစ်သွားသလို
စောစောက မြိုသက်နေသော လေပြင်မှာ
ခုတော့... မလောင်း ဆန်နေပြီ.....

စာရန်၊ ရန်၊ ဖြစ်နေရာမှ လှောက်ဆုံးတော့၊ လှေ
ဖြင့်သည့် ဖြစ်သည့် ငြိမ်သက်သွားလေတော့
၏.....

စာအားလေးပေါ်မှာ
တော့ ဖိနှပ်တောင်
နှင် ခမောက်ကလေး
တို့မှာ မိုင်ရှင်ကင်
မိစ္ဆာ မှိနေခဲ့တော့
သည့်.....

နံနက်မိုးသောက်
ပဲပြီ.....

ရွာပြင်ချောင်းစပ်ဆီ ငါ့ထောင်ထားသဖြင့်
နံနက်စောစောထွက်လာသော အိုက်ပိတစ်
ယောက် အထိတ်တလန့်အော်ဟစ်လိုက်သည်

ဖွန်ဘ...ဖွန်ဘ...
သေပြီ... ဖွန်ဘ...
သေပြီ...

ဟ... ဖွန်ဘ...
ဖွန်ဘ... သေပြီ...

တွေ့လိုက်ရသည်ဖြင့်ကွင်း
ကြောင့် ကြောက်လန့်တကြ
ရွာဆီသို့ ပြန်ပြေးလာတော
သည်

စိန်စာလေး
တဲလေး.....

ဟဲ့ဟယ်..သူက
လမိုက်ရက်ကြီး ဒီကောင်
တစ်ယောက်တည်းငါ့ထိ
သွားတာ.....

ချောင်းစပ်မှာ
ချေနင်းကိုက်လိုက်
လို့တဲ့.....

ရွာထဲမှာတစ်ယောက်တစ်
လောက်နှင့်တော်တစ်ပြောဆို
ကာ ရွာသားများချောင်းမိုး
ဆီသို့ခိုတည်လာနေကြသည်

သေသူခွန်ကြွားအလောင်းနားမှာ
ရွာသားများ ခိုင်းစု၍ ကြည့်ရှုနေ
ကြသည်။ ငါးစပ်မှလည်း ဓာတ်
လောက်အစစ်ပါက ဆင်ကြွေး
တမျိုးမျိုးပေးနေကြသည်.....

ဟိုတစ်ခါသေသွား
တံဆိပ်ခိုင်းတို့ညီအစ်
ကိုလိုလည်းပင်းကို
အကိုက်ခံရပြီးတစ်ပုံ
စုံတည်းသေတာ..

တစ်ပုံစုံတည်းသေမှာလဲ၊
ဆေးခိုင်းတို့လည်း ရေနဂါးကိုက်
ခံရတာ ခွန်ကြွားလည်းရေနဂါး
ကိုက်ခံရတာပဲ.....

ဒါပါနဲ့ဆို သုံး
လောက်မြောက်ပဲ

အဖြစ်သို့လိုက်တာ အလေ
ရယ်... ဒီသူ ငါ့ရှာမယ့်သူပါနဲ့လို့
သမီးစာတန်တန်တာပါလျက်နဲ့
ခုတော့... လောကကြီးအလယ်မှာ
သမီးကိုတစ်ယောက်တည်း...
ပစ်ထားခဲ့ပြီလားအလေရဲ့-ဒီး...
ဟင်...ဟင်.....

ခိတ်ကိုယ်နိပ်ပါကော
မိုက်ရယ်... ဒီကိစ္စအတွက်နင်
ကျေနပ်အောင် ငါတစ်ယောက်
ကူညီပါ့မယ်.....

မိုက်ကြည့်နေသောလူတစ်ယောက်မှာ
မျှော်လင့်... ခိတ်မကောင်း
ဖြစ်လျက် ရှိသည်.....

၂၁

ကျေနပ်က လူသား
စားတယ်နဲ့ တူတယ်
ကွ.....

ဗွဟဲ့... ပေါက်ကရ
လူသားစားရင် ခွန်ချာ
အလောင်း အရိုးပဲ ကျန်
တော့မှာပေါ့ မင်းကလဲ
ပေါက်ကရ.....

တော်ကြံစမ်းဖွား...
ခင်ဖွားတို့သတ္တိမရှိတိုင်း
လက်ကရုဗျောမကြေ...
ဒီရေနံ၊ ဆိုတိုကောင်
ကုန်နဲ့တွေ့မယ်...

ထိုအသံကြောင့် ရွာသားများ သူကိုစိတ်ဝင်
စားသွားကြလေသည်။ အသံရှင်ကား.....
"အရှန်ခေါင်....."

ထိုသို့သူကိုယ်သူယုံကြည်စွာ ပြောလိုက်
လေ၏.....

၂၂

ရေနံ၊ ပြုစုခြင်း
ရေနံ၊ ပြုစုခြင်း အရှန်
ဒေါင်းနဲ့တွေ့ရင်အသံကောင်
မထွက်ဘဲ တစ်ချက်တည်း
နဲ့ ကိစ္စဖြတ်သွားစေရ
မယ်.....

ဟ... အရှန်ဒေါင်းရဲ့ဟုတ်
ပါ့မလား၊ မင်းဝက်ဝံတစ်ကောင်
ဖမ်းမိရုံနဲ့ လေမကြွားနဲ့နော်...တော်
ကြာ ခွဲချာလို့ သေနေဖို့မယ်.....

ဘာဗျ...
ဘာပြောတာလဲ...

ဘရန်ဒေါင်က ခေါ်ယူကြီးစွာဖြင့်သူကိုနှိပ်
ချလာသည့်အခါကို ဆွဲကိုင်၍ ခြောက်လှိုက်
သပွတ်.....

မ-မဟုတ်ပါ
ဘူး...ဘရန်ဒေါင်...

ဒီမှာ...ခင်ဗျားခြံ
ခြံမှတ်ထား၊ ဘရန်ဒေါင်
ဆိုတဲ့ကောင်လား...ဘာ
ကောင်လဲဆိုတာ ခင်ဗျား
သိတယ်ဗိုလား...

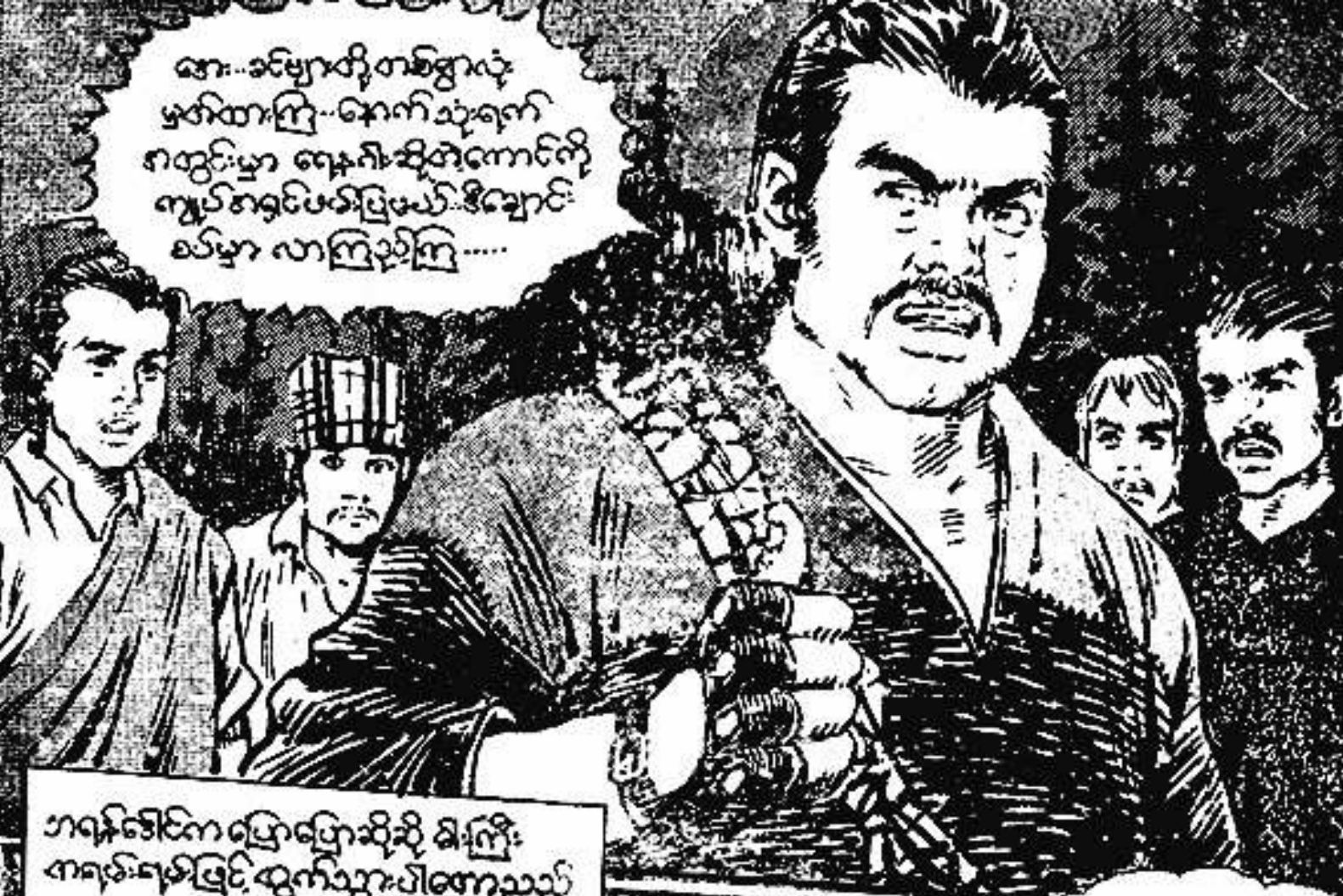
သိ...သိ
ပါတယ်...

ဟစ်...

၂၃

အေး...ခင်ဗျာတို့တစ်ရွာလုံး
မှတ်ထားကြ...နောက်ဆုံးရက်
ကတွင်းမှာ ရေနံနီးဆီတို့ကောင်ကို
ကျွန်တစ်ဦးပစ်ပြန်မယ်...ဒီအောင်
စပ်မှာ လာကြည့်ကြ.....

ဘရန်ဒေါင်က ပြောပြောဆိုဆို မီးကြိုး
ကရမ်းရမ်းဖြင့် ထွက်သွားပါတော့သည်

အင်း...မိုက်ရူးရဲ့ဘရန်
ဒေါင်ကော့အပိုင်ပြောသွား
ပြန်ပြီ...ရေနံနီးပဲသေမလား
သုပဲသေမလား ဆိုတာအောင်
ကြည့်ရသေးတာလား...

ဟုတ်တော့လည်း
ဟုတ်သန့်ဒီရွာ
မှာ အရင်ခါက
ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ထွားသလိုသတ္တိ
လည်း မခေလှ...

ကိုယ်လုံပညာကိုလည်း အတန်အသင့်
ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်တာ သူ့ဖြစ်သည့်
သို့လမည် မိုက်ရူးရဲဆန်သော ဘုန်းကလေး
ကရှိသည်။ မှားသည် မှန်သည်ဟု... ခိုး
ခြားကံက မစဉ်းစား.....

ကမ္ဘာကြီးထဲ မိုက်ရူးရဲဆန်ရွာ
လုပ်တတ်သည့်အကျင့်ကရှိ
သည်.....

တစ်ခါက ရွာတစ်ခုမှာ ပြောကြားတာက
ထိုရက်က နေရာကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
ယဉ်ကျေးစွာ နေထိုင်ပြီး သူတို့
က ပြောကြားတာက ထိုသို့ ယဉ်ကျေး
မှ သစ်တို့၏ နေထိုင်မှုများ

ဘုန်းကြီးက သွေးအရောင်လေးဖြင့်
နေသော ကပ်ကပ်စွာကို ပန်းပေါ်တွင်
က ရွာထဲသို့လာမှ... တစ်ခါလုံးက ဘုန်း
ကြီးကို ဘုန်းကြီးကြောင့် သွေးခံရ
သည်

ခွန်ဂျာသေပြီ
ဆိုတော့ ကော့ပိုင်
ဘဝ ခိုကိုးရာ မဲ့ပြီပေါ့
သူမိဘတွေနဲ့ဘိုးဘိုး
တို့က မကင်းရာ
မကင်းကြောင်းတွေ
ရှိခဲ့ကြတာမဟုတ်
လား

ဟိုတုန်းက
ထက် ကော့ပိုင်ကို
ပိုင်ရဖို့ကိစ္စလို့
တယ် လှလေး...

မိတ်ဆွေဟိုဘိုးဘိုး...
အား သူ့ကို အားလေးနှစ်
အိပ်အိပ်တယ်

စာင်း.. သင်္ခါရလောကပဲ
ကွယ်.. ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဆိုတာ
က စာရာသယောနုကြည့်ရင်
လော့ မဆန်ဘူးလေ.. ဖြစ်ခြင်း
စာစာက ပျက်ခြင်းစာဆိုလို့... ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင်တောင် လောကြားတော်
မူခဲ့တာပဲ လေ.....

ဘိုးသီလကား လောကီဥပမေဟန်
သိုက်၍ ဘုရားရုပ် စာရာရိပ်တွင်
လောကုတ္တရာစာတွက်ကွဲပြား
အားထုတ်နေသူဖြစ်သည့်....

အေးလေ.. ခွန်ဂျာ
အတွက်သပိတ်ဆွမ်းဖြည့်
ဖို့ဘုန်းဘုန်းကိုဘိုးဘိုးက
ပင့်လျှောက်ပေးပါ့မယ်...

ဟုတ်ကဲ့
ဘိုးဘိုး...

ချောင်းခပ်မြစ်ရင်းတောမှာ အရန်
 ခေါင်ရပ်နေသည့်မှာ မလုပ်မယွက်
 ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်နဲ့ယ်.....
 စာချုပ်ပါပြည့်နဲ့ငါ့လုံးကွယ်လျှောက်
 ဒါ စာချောင်ရိပ်က.....

အရန်ခေါင်ရိပ်ဟာအပြု
 ကျလာသည့်မြစ်ရင်းဝင်
 တွေကြား တစ်စုံတစ်ခုတို့ဝင်
 ဆံကို သူကြားလိုက်ရအံ့..

ပို၍သေချာရန်
နားကိုစွပ်ထား
လိုက်၏.....

ဟဟ..လျှာရှိ
နဲ့ တူတယ်...

ဘုရားခေါင် ခါးခွံကို ကျွန်ကျော်
ပါးကောင်ဆုပ် လိုက်သည့်...
ရှိသမျှတားကို ခါးချိုးပေါ်စု
စည်းလိုက်၏.....

ဘရန်ဒေါင်း ဂဿက်အောင်
က လွှတ်တစ်ပြက်လွှတ်
ရှားလိုက်သတဲ့။ ဘရန်
ဒေါင်း၏ မီးချွန်အောက်
မှာ ခြက်ရိုင်းပင်တို့က
စာသိုင်းသိုင်း စာမြတ်မြတ်...

ခြက်ရိုင်းမြတ်တွေကြားမှာတော့
ဂဿက်ကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်သော
တောင်ကကြီး

ဟင်...
တောင်ကကြီး
လား...